

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: J. S.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2023, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobou došlou zdejšímu soudu dne 28. 3. 2024 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2023, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla žalobcovy námitky proti svému rozhodnutí ze dne 8. 8. 2023, č. j. X (dále „prvostupňové rozhodnutí“) a toto rozhodnutí, jímž žalobci odňala invalidní důchod, potvrdila.
- V žalobě žalobce poukázal na to, že jeho zdravotní stav se nadále zhoršuje jak po fyzické,

Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

tak i po psychické stránce. Uvedl, že pracuje jako úklidový pracovník, nicméně práci zvládá pouze s velkým úsilím a bolestmi. Nově mu byla zjištěna neuropatie obou rukou, kvůli které se stává, že někdy nemůže nic udržet v rukou. K tlumení bolesti je nucen užívat silné opiáty, z důvodu bolesti má taktéž problémy se spánkem, na něž užívá léky na spaní. Přesto se bolesti stále zvyšují a ráno nemůže fungovat. Žalobce dále uvedl, že kvůli jeho zdravotním omezením není schopen získat jinou práci, jeho měsíční příjem tak činí pouze 14 000 Kč. Vzhledem ke zdravotním potížím by další zaměstnání již nezvládl. Navrhl proto, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil.

3. Žalovaná ve svém vyjádření popsala dosavadní průběh řízení a odkázala se na podkladové posudky, které podle ní splňují požadavky úplnosti, správnosti a přesvědčivosti. Subjektivní pocity žalobce nejsou podloženy objektivně zjištěným zdravotním stavem. Navrhla žalobu zamítnout.
4. U jednání žalobce zrekapituloval svou žalobu a setrval na svém návrhu. Dále uvedl, že neuropatie se mu v mezidobí zhoršila, není schopen udržet více než 2 kg a není schopen již pracovat více než 6 hodin denně. Byl propuštěn ze zaměstnání a aktuálně pracuje u Dopravního podniku jako brigádník a roznáší letáky. Žalovaná taktéž setrvala na svém vyjádření k žalobě.
5. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující skutkový stav. Žalobce studoval jako zedník, avšak je nevyučen. Absolvoval kurz ošetrovatele a strážného, pracoval v dělnických profesích, dále jako ošetrovatel v nemocnicích. Do vydání napadeného rozhodnutí pobíral invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl syndrom získaného imunodeficitu. Dne 23. 1. 2023 požádal o změnu stupně invalidity pro zhoršení zdravotního stavu. Posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ve svém posudku ze dne 28. 2. 2023 nicméně neshledal důvod pro změnu stupně invalidity, ztotožnil se s předchozími závěry o rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého stavu. Podle jeho závěru stále trvala invalidita prvního stupně pro pokles pracovní schopnosti o 35 %. Žalobce s tímto závěrem nesouhlasil a podal námitky. K podaným námitkám následně posoudil žalobce dne 1. 6. 2023 posudkový lékař žalované, který dospěl k závěru, že invalidita žalobce zanikla 28. 2. 2023, neboť pracovní schopnost žalobce poklesla pouze o 25 %. Na základě tohoto posudku žalovaná následně zahájila řízení o odnětí invalidního důchodu a rozhodla prvostupňovým rozhodnutím.
7. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky. V rámci námitkového řízení žalovaná nechala zpracovat posudek posudkovým lékařem ČSSZ, který zcela potvrdil předchozí posudkové závěry. Tedy, že v případě žalobce se nejedná o invaliditu, neboť pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl syndrom získaného imunodeficitu, které posudkový lékař hodnotil jako postižení podle kap. III, odd. A, položka 1a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (dále „vyhláška“). Žalovaná tak na podkladě tohoto posudku vydala napadené rozhodnutí.

8. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 31. 7. 2024, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 26. 10. 2023, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedy komise, dalšího lékaře s odborností interní lékařství a tajemnice, dospěla k závěru, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „z. d. p.“). Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl syndrom získaného imunodeficitu etiologie st. A1-2. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kap. I, položce 2a přílohy k vyhlášce. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce byla stanovena na 15 %, kterou navýšila posudková komise o dalších 10 % podle § 3 odst. 1 vyhlášky s ohledem na další postižení zdravotního stavu. Posudková komise uvedla, že se z posudkového hlediska jedná o lehké funkční postižení, kam jsou řazeny stadia A1, A2 a A3, asymptomatické stadium infekce HIV. Onemocnění u žalobce nepřešlo do stadia B, ani stadia C, proto vyloučila posudková komise, že by se jednalo o z hlediska funkčního závažnější postižení, které by odůvodnilo zhodnocení v pro žalobce příznivějších položkách. Při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti přihlédla posudková komise k dělnické profesi, jakož i dalším postižením (osteoporóza v oblasti bederní páteře, depresivní symptomatologie). K namítané neuropatii posudková komise doplnila, že dle neurologického nálezu z 17. 5. 2023 se zdá cítit na akrech končetin zhoršené pro vibrace, jinak normální nález. Postižení nedosahuje takového stupně závažnosti, aby odpovídalo invaliditě. K dřívějšímu přiznání invalidity posudková komise uvedla, že byla použita špatná posudková kritéria, neboť syndrom získaného imunodeficitu virové etiologie, infekce HIV/AIDS je uveden v samostatné položce. Dříve použitá kritéria tak nesprávně vedla k uznání invalidity.
9. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
10. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o

invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).

11. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností interní lékařství. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Přestože dospěla k tomu, že předchozí posudky byly vystavěny na špatně zvolených posudkových kritériích, potvrdila závěr o tom, že žalobce není od 28. 2. 2023 nadále invalidní, neboť míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí pouze 25 %. Posudková komise se taktéž řádně vypořádala s žalobními námitkami žalobce.
12. Vycházeje z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobcova zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, protože jeho pracovní schopnost nepoklesla nejméně o 35 %. Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalované odpovídalo t. č. zdravotnímu stavu žalobce.
13. Nad rámec výše uvedeného krajský soud nicméně opakuje a dodává, že předmětem posouzení v tomto řízení byl zdravotní stav žalobce v době vydání napadeného rozhodnutí. Proto není vyloučeno, aby se žalobcův zdravotní stav v mezidobí změnil (zhoršil) do takové míry, aby odůvodnil přiznání invalidního důchodu, o jehož přiznání může žalobce opětovně požádat.
14. S ohledem na výše uvedené tedy soud žalobu seznal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 8. ledna 2025

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.